

Entered at the Post Office at New York N. Y. as Second Class Matter.

Předplatné pro členy na rok 50c.
Pro nečleny - - - - - \$1.00
Do Čech na rok - - - - - 3 zl.

NEW YORK, 15. DUBNA 1886.

Adresa:
„Sokol Americký“, 533 E. 5th St.
New York.

Sokolstvo americké v službě věci národní.

Sokolstvo české jest dítětem nadšených dob probuzení a zjarení národa českého. Když po dlouhých letech národní poroby prsa česká opět volněji vydechla a paže česká svrhnuvši kletá pouta ji svírající k práci povznášející se hotovila, tu poprvé zavznělo v královské Praze mužné heslo sokolské „Tužme se!“, jež letem orlím po nivách českých zaletěvši, budilo v junáctvu českém touhu po znovuzkříšení české síly a statnosti. Sokolstvu českému přidělena ihned úloha veliká a pro bytí národa nad jiné důležitá, ono mělo se státi pevnou hrází oproti každému přívalu živlu cizáckého, nám nepřátelského, který s hrůzou patře na znovuoživený a síly své sbírající národ, vrhl se všemi zbraněmi naň, aby v zárodku již zničil každou naději na důstojnou a velkou budoucnost. Sokolstvo mělo národu svému odchovati zdatné, vlastenecké mužstvo, ono mělo pěstěním sil tělesných působiti k zdokonalení a zvýšení zdatnosti mravní a duševní lidu českého.

Vždyť dobře cítěno, že národ náš, počtem nepatrný, jedině vlastní silou, neuvinným a houževnatým odporem dovede se ubránit ze všech stran jej svírajícímu živlu švábskému, který nestítěl se nejpodlejších prostředků, aby dokonal hanebné dílo své, zničení poslední větve Slovanstva západoevropského, jež kdysi až po moře baltické své dědiny rozkládalo.

Tento úkol vtiskl Sokolstvu českému ideální, nesmazatelný ráz, který povznese je vysoko nad podobné spolky jinonárodní, ráz národnostní. Chce-li Sokolstvo americké zůstatí věrno zásadám, jež Sokolstvu vdechly jeho šlechtění zakladatelé, chce-li věci naší národní platných služeb prokázati, musí nezbytně co nejbe-

dlivěji bdíti nad zachováním tohoto příznaku, nad zachováním nezkaleného a cizotou neporušeného rázu národnostního, který označuj každý jeho krok, každý čin, ba každé hnutí jeho.

Na cvičištích Sokolstva amerického nemají se vychovávatí atleti neb sportmani, ona nemají býti ani pouhými ústavami zdravotními ani pouze zábavními a pod., — k tomu stačily by jednotlivé kluby anglické — ona mají býti především ústavem národním, v němž pěstuje se zdatnost a zdatnost tělesná i mravní za účelem povznesení a utužení povšechné síly a zdatnosti národa. Tím, že připojíme k prostému pěstování tělocviku stránku mravní, podřídíme-li prospěch osobní zdatu a prospěchu věci národa, přestáváme býti pouhými gymnasty a turnéry, stáváme se Sokoly. Toť úděl jednot sokolských, který založil jich mravní cenu a povznese je nad všednost a sobeckost.

Dlužno ovšem tázati se, zdali úkol tento i Sokolstvu americkému v téže míře přísluší a zdali silám jeho přiměřený jest. K tomu dlužno před jiným odvětití, že změnou domoviny nezapírá se ještě rodný jazyk a národnost, že povinnost k vlasti má zachovávatí a plniti každý, byť i krbu otcovského vzdálený. Tím moeněji však musí věc sokolská v Americe se povznesti, mají-li klamnými objeviti se výroky často slýchané, že živel český v Americe pro národ český jest ztracen, poněvadž prý nezbytně utonouti musí v moři cizích národností. Na odvetu tohoto škaredohláství musí v řadách českých v Americe zahřmětí a v plnou platnost uvedeno býti heslo sokolské „Tužme se!“ Sokolskou prací musí každá síla desateronásobně vzrůstí, celá česká společnost musí tím houževnatěji nad zachováním pelu národního bdíti, ačli necítí tíhu hrozných výčitky, že tisícové duší českých cizinou pro zisk a prospěch

osobní vlasti své a národu svému uloupeny byly. Taký konec znamenal by úplný nedostatek nejkrásnější a nejvznešenější ctnosti, jež člověka zdobí, tož láska k vlasti a národu. Sokolstvo americké v první řadě povoláno jest vyvrátiti výroky oněch smutných proroků a dokázati, že síla tělesná a duševní dovede i sebe menší počet uchrániti před odnárodněním a zachovati národu svému, čehož četné příklady samy dějiny americké podávají.

Jak úkolu tomu dostáti, leží na snadě. Před jiným budiž věnována veškerá pozornost tělocviku a to ne nápodobením vzoru cizích, které buď dle způsobu amerického libovolnému, jednostrannému vývoji sil tělesných holdují, buď dle způsobu německého k vojenskému, úzkoprsmému vycvikování nevolného mužstva směřují, nýbrž dle soustavy a vzoru českého, jehož hlavní směr ku všeobecnému vzdělání tělesnému a vychování svobodných mužských povah se nese. Stránka tato nesmí býti se zřetele puštěna, poněvadž ona tvoří hlavní základ veškerého sokolského žití. Že bez tělocviku každá jednota sokolská svého účele se zcela vzdaluje, nepotřebují dokládat a jest to jen hrubou urážkou věci sokolské, pakli někdo nemaje pro tělocvik smyslu, chce se honositi hrdým a v domovině čestným jménem „Sokola.“

K onomu úkolu národnému Sokolstva nestačí ovšem pouhé cviky tělesné, schází-li členstvu povznášející vědomí, že ono ne pro sebe, nýbrž k povšechnému prospěchu věci národní se tuží, že teprve tenkrát národ silným a nepoddajným jest, když nezdočné a statné mužstvo chová. Vědomí to přemůže hravě všechny obtíže a překážky, ono vdechne členstvu smysl pro povinnost sokolskou, pro kázeň, jež podmínkou jest řádného života spolkového, ono sílí je k vytrvalosti a neuvinnosti v podniku předsevzatém. Osvojí-li si Sokolstvo americké tyto vlastnosti, prokáže národu svému služby neocenitelné. Heslo „Co Čech to Sokol“ nutno pro poměry americké také obrátiti v heslo „Co Sokol, to Čech, co Sokol, to bezúhonný, vlasti a národu svému oddaný junák. Jedině v tomto znamení kyne Sokolstvu americkému slavná a důstojná budoucnost. — Na zdar! X. Y. Z.

Slavnost uvítání společného cvičitele br. K. Štulíka v New Yorku.

Trináctý březen roku 1886 znamená budiž písmem zlatým v dějinách Sokolstva českého v Americe. V tento den, kdy výkonný výbor jmenem celé „Národní Jednoty Sokolské“ vítal společného cvičitele z Čech, podávali jsme veřejně svědectví, že plane v nás touha po zdokonalení se, že chceme býti s v ý m i, že státi se chceme p r a v ý m i č e s k ý m i S o k o l y. V jednotách našich má býti zavedeno soustavné vyučování tělocviku, a sice dle soustavy dra. Miroslava Tyrše, na niž duševní tento velikán po leta s láskou horoucí, obětavostí bezpříkladnou a bystrozrakem nevšedním pracoval. Nemůže ani jinak býti, nežli že dílo, jemuž za pomocníky byly tyto vlastnosti, jest výtečné a že má mnohé přednosti, jež i cizinci uznávají. A soustavu tuto zavéstí má v sokolských jednotách amerických nadaný žák Tyršův, br. K. Štulík. — Naším přáním nejvroucnějším jest, aby se mu úkol tento co nejlépe zdánil. — — —

Ku slavnosti pozvány byly výkonným výborem jednoty newyorská a morrisanská a „Těl. klub.“ Pozvaní sešli se v sobotu 13. března v počtu asi 200 v Národní Budově a po 8. hodině zasedli kolem pokrytých stolů. Sokol Štulík objevil se v malebném kroji Sokola českého v průvodu výk. výboru. Starosta „Národní Jednoty Sokolské“, br. Al. Vokal představil společného cvičitele všem Sokolům. Na přivítanou zaburácelo síní hromové „Na zdar!“ Vítání nechtělo bráti ani konce. Když bouře vítání poněkud se utišila, promluvil br. Štulík svým mocným hlasem asi následovně:

„Předraží přátelé, předraží bratří! — Od svého nedávného příchodu do této hostinné zemi vítán a pozdravován jsem na všech stranách mými krajany tak nadšeně, tak vřele, v pravdě tak bratrsky, že blahorečím okamžiku, kdy vydal jsem se na tuto svou cestu mezi česko-americké rodáky. Děkuju Vám vřele, děkuju Vám srdečně, draží bratří, milení Sokolové, za Vaše tak bratrské přijetí, provoláváje naši podniknuté, společné práci, k níž já mám čest býti povolán, a která, jak s potěšením již napřed zřím ve Vašem nadšení, ve Vaši vytrvalosti, jistě nemine se svého touženého výsledku, z hloubi srdce upřímně, sokolské „Na zdar!“

Po těchto slovech, jež s vřelým citem byla pronesena a jež opět vyvolala pravou bouři, přítomní nemohouce se již zdržeti, dali průchodu citům svým zapěním národní naší hymny „Kde domov můj?“ Kapela br. V. Pospíšila ihned vpadla a provázela zpívající. Když vísou dozněla, uchopil se slova starosta Sokola newyorského, br. Tesař, vítaje bratra Štulíka jmenem své jednoty. Na konec řeči své podal

společnému cvičiteli skromný dar jednoty, uměle pracovanou podkovu květinovou, symbol štěstí. Br. Štulík pohnut děkoval slovy nelíčenými, srdečnými.

Na to zapěna v průvodu hudby družá naše píseň národní, „Hej Slované!“ — Po té povstal br. St. Výborný, člen výk. výboru a jmenem „Nár. Jed. Sok.“ vítal bratra Štulíka delší, hluboce procítěnou, nadšenou řečí, jež na všechny přítomné učinila mocný dojem. Podáváje mu pravici, slíboval veřejně za všechny Sokoly, že budou ho poslušni jako svého vůdce, že opravdovou láskou bratrskou i úctou odmění se mu za obět, již nám přinesl, vydav se na dalekou cestu zámořskou. Br. Štulík hluboce pohnut odpověděl, že přičiní se poctivě, aby úloze své dostál, dodáváje, že práce jeho bude zajisté velmi usnadněna, neboť již za ten kratinký čas, co zde mešká, poznal, že Sokolové američtí jsou mužové rázní a pokročilí, junáci paží silných i těl obratných, ducha vlasteneckého a cílého. — Obě řeči přijaty byly s hlučnou pochvalou, a když byla hudba přednesla vlastní skladbu br. V. Pospíšila, přečetl pořadatel t. l. následující telegramy a přípisy, jež ku slavnosti této byly zaslány:

Chicago, 13. března.

Toužebně očekávající příchodu Tvého, drabý, chrabrá bratře, volíme k příjezdu Tvému v kruh náš z hloubi duší našich „Vítej nám!“ a „Na zdar!“
Těl. Jed. Sokol.

Chicago, 13. března.

Vítej nám, statečný Sokole, do středu našeho. Nechť se Tvoje cesta nemine zdárného výsledku! Na zdar!

Čes.-Amer. Sokol.

Chicago, 13. března.

Bratru Štulíkovi srdečný pozdrav. S jásotem vítáme zprávu o příjezdu Jeho a těšíme se na Jeho zavítání k nám. Na zdar!

Těl. Jed. Čechie.

Allegheny City, 13. března.

Vítáme Tě bratře Štulíku na půdu svobody otužit Sokoly!

Sbor Sokol Řip.

Morrisania, 13. března.

Na dnešní večer sokolské, bratrské a přátelské zábavy provolává Těl. Jed. Sokol „Svornost“ tisíckrát Na zdar! — Ať na nás národ patří! Sokolu Štulíkovi hřimavě Na zdar!

Jan Karásek, starosta.

Chicago, 11. března.

Bratří! — Ač vzdálení, srdeem jsme přeci mezi Vámi! I my vítáme bratra Karla Štulíka v této zemi a v duchu tiskneme mu pravici, neboť On převzal na sebe úkol veliký. Pomocí Jeho my čeští Sokolové konečně chceme se vymániti z onoho vlivu, jaký až dosud měly na nás sbory cizí, zejména sbory německé. My zatoužili konečně po tom, aby i mezi námi zavedena byla soustava tělocviku českého, a proto tím vřeleji vítáme na této půdě jednoho z nejlepších žáků Tyršových, jenž tak obtížný úřad na sebe přijmul. Budiž nám vítán, statečný Sokole, i my s toužebností očekáváme Tvého příchodu — i my s dychtivostí očekáváme tu dobu, kdy mezi námi zazní různé velení muže, vychovaného v středu neistatečnějšího junáctva českého, ve středu výkvětu omladiny české! — „Na zdar!“ Sokolstvu českému, „Na zdar!“ našemu nynějšímu učitelí volají

Členové „Plzeňského Sokola“ v Chicagu.

Chicago, 11. března.

Bratří! — Posílám bratra Štulíka nastává nová éra života našeho. V zemi této, v tomto moři cizáctví my snažíme se udržeti stále náš původní ráz, ano my stále krystalisovali se, abychom hodni byli toho, honositi se hrdým jménem Sokol. Došli jsme až tam, kam naše síly stačily. Však naše heslo „Výš a výše k dokonalosti spěti!“ pudilo nás po tom, abychom povznegli se tak, bychom podobali se oněm bratřím v staré vlasti. Poslání bratra Štulíka jest důkazem, že toužíme po zdoko-

malování se, že i v cizí zemi této chceme býti pěstiteli vznešených snah nezapomenutelného tvůrce Sokolstva, Miroslava Tyrše. Nuže, ať náš nynější učitel nezklame se v nás, ať staneme se hodnými žáky. — A vida tuto snahu, vida tuto zdravou činnost v tělese našem, na vzdor všem škůdcům, já spatřuji v neďaleké budoucnosti vycházeti hvězdu jasnou Sokolstvu česko-americkému, která věsti bude junáctvo to na cestě další. — Bratru Štulíkovi a Sokolstvu veškerému z hloubi srdce „Na zdar!“ volá

Jos. Čermák, z Chicaga.

Všechny telegramy i přípisy přijaty s opřevzatým provoláním „Na zdar!“ — Na to následovala čísla programu rychle za sebou. Hudba přednášela mistrně skladby vynikajících komponistů, pěvecký odbor Sokola pod řízením br. Brandla a za spoluúčinkování pív. odboru Nár. Jed. „Lukes“ přednesl několik písní, jež vesměs byly se zaslouženou pochvalou přijaty a sbor trubačů jednoty newyorské zatroubil na sokolské křídlovky (svěho času v Králové Hradci zakoupené) dva pochody, jež tak se líbily, že posluchači v potlesku neustali dříve, až vzduch opět milými tóny se rozvlnil. P. R. Fialka, člen „Lukese“, zavděčil se posluchačstvu solovou písní humoristickou „Tantum ergo“ a rovněž musel opakovat. Bratří Tesař a Strnad rozveselili přítomné přednesením několika kupletů a byli taktéž potleskem na jevišti k opakování vyvoláni.

Mnozí Sokolové přivedli ku slavnosti též své manželky neb příbuzné. Těm zachtělo se vzdáti hold bohyni Terpsychoře a Sokolové nechtíce zarmoutiti svých milých, povolili. Po pulnoci odklizeny stoly a židle, tancechtiví pustili se v rej a ostatní utvořivše skupiny srdečně se bavili hovorem. Teprve k ránu opouštěli účastníci Národní Budovu, v níž odbyta slavnost tato velevýznamná.

Jednotám a členům k povšimnutí.

Dole podepsaný dozvěděl se, že některé žaloby měly býti podány proti „Národní Jednotě Sokolské“, a chtěje nabýti pravého světla v záležitosti paní Stachové v Omaze, došel k známému soudci chicagskému, který těší se v kruzích soudnických velké vážnosti, a předložil mu některé otázky. Výsledek této rozpravy může sloužiti k poučení těm, kteří vždy hned jsou hotovi s žalobou, aniž by dříve promyslili, zdali k žalobě mají jakého práva čili nikoliv.

O záležitosti paní Stachové nebudu se již zmiňovati. Učinil jsem tak na jiném místě několikráte a doufám nyní, že záležitost ta mírnou cestou vyrovnána bude a každá jednota že přispěje dosti malou částkou, by ratolest ona nám vrácena byla. — V době poslední zemřelo několik údů, kteří nepřihlásili se k úmrtnímu fondu a tu jsem dal otázku soudci, kdyžby pozůstali žalovali, zdali by mohli vysoudit částku, jaká vyplácela se před zrušením nucené podpory. Učinil jsem tak proto, jelikož mnozí domnívali te, že by vysoudili ještě nyní po pozostalém členu 300 dol. —

Soudce se otázal: „Oznámili jste svým členům v čas, by se k úmrtnímu fondu přihlásili?“ — Odpověď zněla: „Ano, na dva měsíce!“ — „Pak nemají pozůstalí žádného práva hlásit se o úmrtní poplatek, když k úmrtnímu fondu onen člen nepřistoupil. Kdyby jste byli zrušili podpory docela, a některý sbor protestoval, byli by jste byli nuceni podporu po zemřelých vypláceti přece, pakliže byste chtěli dále co ta samá organizace obstát. Však vy, jak pravíte, k zachování organizace vaší jste pouze změnili způsob vyplácení podpory, vy jste přeci měli na zřeteli starati se o ty, kteří se k podpoře hlásili, a kdo tak neučinil, máje k tomu dosti času, nemá více žádného práva k podpoře.“ — „Má člen suspendovaného sboru právo na úmrtní poplatek?“ — „Je-li sbor považován u ústředního tělesa za suspendovaný dle stanov, bylo by těžké pro pozůstalé po členu od takového sboru vymahati si úmrtní poplatek. Soudy se do podobných záležitostí vůbec nerady pletou, a možno že by rekly, aby si tu záležitost organizace vyrovnala sama ve svém středu.“

Podávám to zde k uvážení všem jednotám a bratrům, neboť mnohdy z nerozváznosti mohli by se někteří pustit do soudu, vydat na ně velké peníze a — nic nevysoudit. A proto povinností každé jednoty jest, by u ústředního tělesa byla vyrovnána, a aby členové u „úmrtního fondu“ vždy náležitě zaznamenáni byli, chtějí-li vyhnouti se nemilým následkům. Národní Jednota Sokolská povinna jest dostáti všem svým povinnostem, však na protitomu dle zákona i sbory a členové musejí hleděti, aby mezi nimi a ústředním tělesem žádné nedorozumění nepovstalo.

Bylo by záhodno, aby jména všech, k úmrtnímu fondu se hlásících a k fondu tomu právo majících uveřejněna byla stále v našem úředním orgánu. Tím předejde se mnohým nedorozuměním. Mnohdy člen si zaplatí na úmrtí, však poplatek ten není tajemníkem zaslán. Pakliže nevidí jméno své v seznamu, bude se ihned hlásit, a věc vyrovná se vždy v čas. Mnozí domnívají se, že mají na úmrtí zapláceno — v pádu jejich úmrtí rodina se bude hlásit a tu se jí oznámí, že na částku tu nemá žádného práva. Proto navrhuji, by jména k úmrtnímu fondu dle stanov oprávněných členů stále uveřejněna byla v časopise. — Na zdar!

Jos. Čermák.

H l í d k a .

— Bratří! Nezapomínejte na výletní fond k výpravě do Čech!

— Podobiznu br. Štulíka přinesly kromě náš list také „Květy Americké“ a „Šotek.“

— K veřejnému cvičení pod vedením společného cvičitele br. Štulíka připravuje se Těl. Jed. Sokol v New Yorku na den 24. dubna.

— Br. Haase, náčelník Těl. Jed. Sokol v Chicagu, objednal si v Králové Hradci pěknou náčelnickou trubku. Br. Štulík mu ji přivezl.

— Plzeňský Sokol v Chicagu připravuje žáky i žakyně své na první tělocvičnou zkoušku, jež odbyvána bude v neděli 18. dubna. Připojen bude též závod a sice ve skoku přes kozu.

— Tentokráte zaznamenati nám jest úmrtí dvou bratrů. V Baltimore zemřel dne 10. března Antonín Moravec a v New Yorku dne 7. dubna Bedřich Finger. Pozůstalým vyslovujeme upřímnou soustrast.

— Nár. Jed. Sok. sesílána bude opět co nejdříve o jeden sbor. Jednota „Říp“ z Allegheny City podala již žádost o přijetí a zároveň zaslala vstupné. Čítá asi 50 členů. Vítáme ji srdečně v kruh náš. Na zdar!

— Jednota newyorská přijímala ve své schůzi 5. t. m. 11 nových členů, čímž dosáhl počet členstva 190; zajisté nebude to dlouho trvati a dospěje na 200. Těl. Jednota Sokol v Chicagu překročila v počtu členstva svého též již 100, máf nyní 102 členy. — Rosteme — dbejme toho, aby počet náš i ve cvičirně rostl!

— Výk. výbor objednal z Prahy prostřednictvím br. Jar. Stýbla tělocvičné spisky, které došly sem min. týden. Jsou to „Příruční kniha pro učitele tělocviku“ od Aug. Krejčího a „Tělocvik pro školy nižší a střední“ od J. Z. Veselého. Tento týden rozeslány budou všem jednotám, aby náčelníci a cvičitelové je prostudovali a poučení si z nich vzali.

— Ústřední výbor pro sokolský výlet do Čech zaslal všem jednotám žádost o své schválení, jak bylo na posledním sjezdu rozhodnuto. Pokud víme, vyřídila žádost tuto doposud pouze jednota newyorská, schválivši sídlo i sestavení dotyčného výboru. Jest k přání, aby všechny jednoty co nejdříve o žádosti této rozhodly, aby ústřední výbor mohl započít s pracemi svými.

— Předešle oznámili jsme v této rubrice, že má se vyplatit též úmrtní podpora po Sokolu J. Poustkoví, členu Čes. Am. Sokola v Chicagu. Nyní dovídáme se, že Sok. Poustka k úmrtnímu odboru nenáležel a tu ovšem nároky na podporu pozůstalí po jmenovaném nemají. Zpráva dostala se předešle do listu tím způsobem, že Čes. Am. Sok. domnívaje se, že pozůstalí k podpoře jsou oprávněni, v poslední schůzi výk. výb. v Chicagu o ni žádal.

— Společný náš cvičitel br. Štulík, odebere se z New Yorku do Baltimore koncem t. m. Ačkoliv víme, že odjezd jeho jest nevyhnutelný a nutný, nelze nám přece ubrániti se pocitu bolesti při myšlence

na jeho s námi se rozloučení a jen toho litujeme, že vykonávání povinností nezbytných nedopřálo nám, abychom více času ztráviti mohli v milé jeho společnosti. Přejíce Ti, bratře drahý, na další cestu Tvou všeho dobrého, voláme práci Tvé srdečné „Na zdar!“

— Členové Plzeňského Sokola v Chicagu mohou se pochlubit, že v Plzeňských Sokolkách mají pravé upřímné a obětavé sestry, kteréž pro sokolskou věc dovedou mnoho učiniti. Zlárné tyto děvy české přijaly na sebe úkol těžký i s mnohými nepříjemnostmi spojený — sbírají příspěvky na postavení české sokolny v chicagské Plzni. Jakmile bude dosti peněz pohromadě na zakoupení staveniště, počne se se stavbou budovy, kdež nalezati se má pouze cvičirna, ale pěkná a prostranná a pak veřejná knihovna. Přejeme Sokolkám hojně vytrvalosti, aby záslužné dílo své do konce provedly. Na zdar!

— Ztrácíme opět jednoho bratra upřímného, Sokola horlivého. Ne smrtí — odjezdem. Br. St. Výborný, známý většinou Sokolů amerických osobně, vydá se 29. t. m. na cestu do staré své vlasti, kde hodlá se trvale usaditi. Br. Výborný byl jedním z oněch Sokolů, kteří nejvíce přičinili se o utvoření Národní Jednoty Sokolské, od její vzniku byl zástupcem jednoty newyorské na všech sjezdech, kde po dvakráte zastával úřad nejobtížnější, úřad to zapisovatele, v jednotě newyorské zastával střídavě úřady starosty, zapisovatele, účetního a pokladníka, konaje mimo to pro jednotu s ochotou množství prací vedlejších. Naplňujeme pouze svou povinnost, vyjadřující bratru St. Výbornému za všechny upřímné Sokoly americké srdečný, bratrský dík. Přejíce Ti, milý bratře a věrný druhu šťastnou cestu, slibujeme zachovati Tebe vždy ve vděčné paměti!

— Těl. Jed. Sokol v Chicagu pořádala 4. dubna veřejné cvičení, při kterémž hlavně 2. družstvo pod vedením cvičitele Kremla složití mělo zkoušku své vycvičenosti. Na programu bylo: Cvičení s tyčemi, bradla, hrazda, šerm, kuň na šír, skok daleko-vysoký a kuň na děl. 2. družstvo činilo se statně, takže získalo si uznání, jež projevovalo bylo častým potleskem. Na bradlech provedena pěkná skupina a br. Kreml vyznamenal se tu hlavně elegantní roznožkou ze stáje o rukou, za kterouž sklídl bouři potlesku. I cvičení na hrazdě odměňována častým potleskem, jež cvičící vzorným prováděním výkonů cele si zasloužili. Nejvíce líbila se veletič ukončená skrčkou. Šerm provedli bratři Hora a Vopat; bylo na nich znáti, že pěstují tento druh cvičení se zálibou a budou-li pokračovati s chutí, jak začali, budou z nich po čase dobří šermíři. Právý obdiv vzbudil skok daleko-vysoký. Doskočenof na dálku 12 stop 6 palců při výšce 4 stop 6 palců. Pěkným cvičením na koni na děl program tělocvičný zakončen.

SOKOL AMERICKÝ

Organ Sokolstva Česko - Amerického.

... Vydává a rediguje Fr. Lier. ...

NÁKLADEM VÝK. VÝBORU NÁR. JEDN. SOKOLSKÉ

... Vychází 15. každého měsíce ...

NEW YORK DNE 15. DUBNA 1886.

Na uváženou.

S potěšením znamenáme, jak stále více a více šíří se pěstování tělocviku jak u mládeže tak i dospělých. Zásahu o to v první řadě mají jednoty tělocvičné, najmě sokolské. Ony to byly, jež v širší obecnostvo působily, by toto seznalo mocný vliv tělocviku na utužení zdraví a vzpružení mysli. Dnes nesetkáme se více s nikým, jenž by cvičení tělesná co škodlivá neb zdraví lidskému nebezpečná odsuzoval, měl-li jen jednou příležitost přítomnu býti cvičení v řádně vedené jednotě sokolské.

Zde i laik na první pohled poznati musí, že vyučujeme tělocviku tak, by nikdo v nebezpečí osobní nepřijde, tělo zdravé, silné a obratné si vypěstil a zároveň i pokrok ve výkonech tělocvičných dosáhl. Ty dvě věci stále na zřeteli mítí musí, komu vedení jednoty svěřeno, jich dosáhnouti musí býti stálou jeho tužbou a čestným úkolem. Krátkou a urovnanou cestou k cíli tomu spějeme, když vyučující v tělocvičně řádně potřebným náradím všem požadavkům vyhovující opatřené, dle řádného rozvrhu v pořadu soustavném cvičíme, dbajíce zásad soustavy sokolské nesmrtebným Tyršem nám poručené. Máť zajisté soustava Tyršova ty žádoucí vlastnosti, že v čase poměrně krátkém dosáhneme nejen ladného vývoje těla, než i značné pokročlosti cvičících. Statné postavy naší mládeže studující opouštějící střední školy, kde byli dle téže soustavy cvičili, silná svalnatá těla pilných našich Sokolů mluví zřetelně k nám o její výtečnosti. — Chei poukázati, čeho nám šetřiti zapotřebí v tělocvičnách našich při soustavném vyučování, bychom rychlého dosáhli pokroku.

V každé tělocvičně budíž vyvěšen rozvrh dle požadavků soustavy vypracovaný, jenž určitě udává náradí i druh cvičební, kterýž na něm v té neb oné hodině probíráti se s družstvem má. Od toho se cvičitel neodchylujž nikdy. Cvičitel mající zalíbení v některém náradí neb jistých cvičeních, musí rozvrhu se podrobiti a tu cvičení s družstvem probíráti, jež na rozvrhu udána jsou.

Čas budíž přesně určen, kdy započítí má cvičení i kdy střídati se má náradí. Hledmež, bychom neztratili ni okamžiku zdlouhavým nastupováním neb střídáním, vše následujž ráz na ráz, ztracených něko-

lik minut v každé hodině cvičební čini do roka značnou ztrátu času zmařeného.

Cvičitel dle pokročlosti členů družstva nechť ukazuje cvičení přiměřená, (na tabulkách rozděleno cvičení dle provedlivosti na stupně) jmenuje vždy napřed výkon, jež ukázati chce i dává při provedení jeho každému dle potřeby náležitou záchranu. Bojácné povzbuzujž vhodnými slovy, na ohnivější zvlášt bedlivý měj pozor při záchrane. Na každém cvičenci vyžaduj, by každý výkon zkoušel neb provedl právě tak, jak byl ukázán, nedovoluje žádné nadlehčování neb šizení, jež odporuje poetivě snaze sokolské, slovy pak nešetří upozorňuje na patřičné držení těla i každou vadu vytýkáje, i toho hlavně dbej, by cvičení od samého počátku až do plného ukončení s náležitou péčí a elegancí se provádělo. (Špatný odskok často zkazí dojem celého výkonu.)

Cvičením prostným a pořadovým věnujmež náležitou péčí, jsouť ona důležitější než by se na první pohled zdálo. Náčelník (cvičitel) slovy popiš napřed výkon a ukaz jak se dítí má i přihlížež k tomu, by s žádoucí pozorností i dochvilností poetivě jej vykonali zachovávajíce při tom úplné ticho. Zde nesmí cvičitel šetřiti nikdy slovy kázeň připomínajícemi, neb zde nevyhnutelně téže jest potřebí.

Cvičení prostná neprovádějtež se bez povelu a ukazování, obě dodává jim živosti a cvičící povzbuzuje k ráznějším pohybům. —

Náradí nechť v každé jednotě náležitá věnuje se péče. Snahou budíž vždy každé řádné správy jednoty opatřiti tělocvičnu náradím tím nejlepším a nejvhodnějším, zde nespoíme peněz. Náradí musí býti takové, by s úplnou jistotou na něm jsme cvičiti mohli, tak pracované, by žádný výkon zbytečně nám nestěžovalo neb nezneprůjemňovalo a zároveň tak konstruované, by se na něm prováděti dala všechna cvičení nám co provedlivá na témž náradí známá s potřebným usnadněním pro začátečníky (ku př. bradla takové konstrukce, by dala se snadno dle potřeby zvyšovati i snižovati, rozšiřovati i súzovati; patent Fiala.)

Další a hlavní podmínkou pokroku u každé jednoty jest zdárné cvičitelstvo. K úřadu tomu volmež muže tělesně i duševně spůsobilé, povahy mravní, již s láskou opravdovou cvičení sebe i vyučování jiných se věnují. Na cvičiteli žádáme, by byl vzorem ve všem členům; i třeba by takým se stal, aby prošel školu cvičení sboru cvičitelského, kde naučiti se má dochvilnosti sokolské, nenucené a přirozené úhlednosti při cvičení, zároveň pak pilnosti a rádnosti v návštěvě cvičení jakož i pravé bratrské činnosti bez marnivosti závodivé. —

Každá byť i slabá jednota mějž sbor cvičitelský a pravidelné cvičení a porady sboru toho, neboť jest nevyhnutelně po-

trebným, by cvičitelé i mimo družstvo jim svěřené cvičili, jednak by pokračovali ve vycvičenosti dosáhnuté (nelze cvičiteli dle vlastní vycvičenosti družstvu cvičení předváděti, nýbrž dle vycvičenosti cvičenců), jednak i z toho důvodu, by zde stále seznávali se s vyučováním soustavným a s výkony, jež s družstvy pak probíráti mají. V pravidelných poradách sboru cvičitelského vyřizujtež se otázky týkající se jednotného a soustavného vyučování.

Cvičitelstvu nechť vždy tane na mysli, jeho že zásluhou panuje-li v jednotě pravý ruch sokolský, jeho že vinou pakli ochablost zavládne.

O stálý pokrok jednoty, její dobré jméno, její sesílení a zmohutnění dbejž každý, jenž k jednotě sokolské hrdě se hlásíš. Přispěj každý dobrou vůlí s láskou upřímnou k osvětlení života v ní, v tom právě v bratrské závodivosti bez jesitnosti a marnivosti předstihujmež se vzájemně.

Tuž se každý jak vzorem by's chtěl státi se ostatním nedopouštěje však, by skromnost tě kdy opustila, konej pro „Sokol“ vše s ochotností takou, by z jednání Tvého patrnó bylo, že „Nic nad Sokol Tobě dražšího.“

Jednoty, jichž členstvo takými zásadami se řídí, s jasnou tváří mohou budoucnosti hleděti vstříce, ony s plným vědomím říci mohou, že předními jsou bojovníky za věc velikou, v dosahu svém nad jiné nezměrnou, krásnou i vznešenou, pro národ náš jediné spásnou. To vědomí budíž nám posilou v boji s nevědomostí a netečností, podněcujž nás mocně k činnosti neunavné, udržujž a rozmnožujž stále touhu naši po dokonalosti, i pevnou nadějí v skvělé vítězství ideí sokolské u každého, jenž slouti chce zdárným synem národa českého. — Na zdar! Š.—

Jen dále, čeští Sokolové!

(Píše Jos. Čermák z Chicaga.)

Každý věrný Sokol potěšen musel býti, čta poslední číslo našeho „Sokola.“ Se všech stran docházejí zprávy o nové, zdravější činnosti sborů našich, se všech stran dozvídáme se pro nás to nejpotěšitelnější. Mládež shromažďuje se s větší chutí kolem našeho praporu a doba ta není daleka, kdy Sokolové státi budou zde na té výši, jak jenom poměry v zemi této a okolnosti dovolovati budou. Všude jenom glyšeti jest volání: „Cvičme — cvičme, Sokolové!“ — a co odpověď na volání toto mládež schází se do cvičiřen v značném počtu, což nikdy před tím nebývalo. Ani v době, kdy zdálo se, že naše „Národní Jednota Sokolská“ byla na vrcholi mohutnosti, nejevila se v řadách našich taková zdravá činnost, jako nyní. To, co nám škůdceové naši předpovídali, se k jejich mrzutosti neuskutečnilo. Oni předpovídali nám po obmezení podpory jistý pád — a ejhle, my naopak vzpružili jsme se k

nové činnosti a na nás usmívá se ta nejkrásnější budoucnost. Ba neklamal jsem se, když i v dobách největšího roztrpčení důvěřoval jsem v lásku Sokolů k oné vznešené myšlence, kterou nám všem vštěpoval po dlouhá leta bohatýr český, Miroslav Tyrš, ba neklamal jsem se, kdy jsem doufal, že na vzdor zdánlivému nepřátelství, na vzdor tomu největšímu rozrušení, sokolský prapor neklesne, nýbrž že zde bude vždy dosti nadšených Sokolů, kteří jej udrží, aby na dále vesele vlál k oslavě a cti našeho národa v cizí této zemi. Pohlédme na Baltimore — bratři baltimorští odpustí, že si dovoluji — jaká roztrpčenost panovala v jednotě této, a hle, dnes ona náleží k oněm nejlepším kmenům našeho tělesa. Pohlédme na Milwaukee, kde bujará mládež shlukla se kol svého milého náčelníka a tuží se statečně, a kde již i značný počet Sokolů přihlásil se k účastenství výpravy do Zlaté Prahy. Pohlédme na nové probuzení chicagské „Čechie“ — však, nač dále poukazovati — nahlédnutí do sloupců našeho orgánu přesvědčit musí každého, že „Národní Jednota Sokolská“ jest na nejlepší cestě státi se tou nejlépe seřízenou organizací, a že v národním životě našem ona opětně hráti bude tu nejdůležitější úlohu. Necht chovají se k nám mnozí vůdceové národní chladně, my přece jen vykonávati budeme naši povinnost, kterou jsme si vytkli a proto volám k veškerým Sokolům česko-americkým: „Jen dále, čestí Sokolové!“

Neskládejme nyní nečinně ruce v klín, vidouce, že všude takový bujarý život se probouzí. Nepřestávejme na tom, když mládež vstupuje do našich řad. Dodejme spolkům našim vážnosti tím, že každý z nás vykonávati bude věrně povinnosti své, jaké na se při vstoupení do sboru sokolského vzal. Nevzdalujme se cvičení, když snad překročili jsme již 25tý rok věku svého, nechovejme ten mylný náhled, že pěstování tělocviku přísluší jen mladíku, pro staršího, „vážného“ muže však že něco podobného se nesluší. Pohlédme na Prahu — tam setkáme se v sokolně s těmi nejváženějšími občany města Prahy, a ani jedinému z nich nenapadá, že by na své důstojnosti něčeho si zadal, když vstoupí do řad toho bujarého výkvětu českého národa.

Tělocvik má hlubší význam, nežli snad my všichni až doposud tušíme, a ne nadarmo věnoval nezapomenutelný náš tvůrce téměř polovici života svého českému Sokolstvu. Pěstovati tělocvik měl by každý Čech — a každý měl by starati se o to, aby mládež s láskou k němu přilnula, s láskou takovou, aby neopouštěla řady naše po několika krátkých letech. Nahlédněme jenom do dějin slavných Řeků. Tam s udivením patřiti budeme, jaký účinek měla cvičení gymnastická na národ tento. Ano, jenom cvičení tělesnému mohli oni

děkovati za svoji slávu, a zase jenom cvičení tělesné to bylo, které umělcům podalo krásných vzorů k vytvoření památných soch, kterým nynější doba ještě obdivovati se musí. Řekové pěstovali tělocvik, aby vychovávaní byli statní a neohrožení obrancové vlasti, a bohatýrové tito také vždy konali divy udatnosti, že vypravování o nich zdá se nám dnes býti spíše bájí nějakou. Kdo s posvátnou úctou nevzpomíná na hlouček těch reků spartanských, kteří u Thermopyl postavili se stokrát mocnějšimu nepříteli v ústřety a tak hrdinsky kladli odpor vetřelci perskému, že jenom zradou mohli poražení býti. A takové syny, takové obrance vlasti vychovávali sobě Řekové pěstováním tělocviku, kde vychovávali se mužové postav bohatýrských, mysle mužné, odhodlané, praví to rekové.

A takový národ vychovati, bylo idealem Miroslava Tyrše. Máť tedy tělocvik hlubší význam, nežli jak se až doposud některým posuzovatelům zdá. Proto snad také naši starší a „vážnější“ členové vzdalují se cvičení, že sami ani nepochopují pravý význam cvičení tělesného. „Co Čech, to Sokol!“ mělo by býti heslem naším, a co Sokol, to pravý, celý muž, silný na těle i na duchu, a takové muže vychovává nám jenom škola sokolská.

Mnozí stěžovali si častěji, že pro nedostatek sil cvičitelských není možno všude tělocvik rádně pěstovati, ani naši cvičitelové z většiny mívali zalíbení vždy v provádění všelikých výkonů obtížných. Proto jsme povolali sem cvičitele, který vychován byl v ústavu Miroslava Tyrše, proto zavolali jsme si sem milovaného bratra Karla Štulíka, aby mezi námi jiný systém cvičení zavedl. Nyní nebudou míti Sokolové zcela žádné výmluvy — a proto, jen dále, pracujme nyní všichni s chutí úsilovnou na povznesení spolků sokolských a pakli že dnes již dle počtu členstva předstihujeme v činnosti spolky jiné, mohutnější, jak vypadat to bude zde za dobu krátkou, když všichni s láskou k věci sokolské hnoucí budeme ze vši síly snažiti se, aby sbory naše stále více a více mohutněly, aby pravý sokolský duch mezi námi panoval, aby každý člen vykonával rádně povinnosti své, a aby na cvičišti v bratrském kruhu tužil se starší člen s mladíkem, abychom tvorili všichni jednu velkou rodinu.

Nezůstávejme nikdy státi — naším heslem musí stále býti „Ku předu!“ a jenom takto dospějeme konečně k žádoucímu cíli. — Na zdar!

Naše snahy.

Jak jsem již v článku jiném naznačil, nemá býti považován tělocvik za účel Sokolstva, nýbrž za prostředek k vychování mužů nejen otužilců a pevných, nýbrž i

přímých, poctivých, pro blaho a svobodu národa nadšených. K síle těla musí se pojiti též síla ducha. K pevnosti svalů musí i pevná vůle a pevný charakter býti připoután, ku hbitosti tělesné musí se družiti též čilost duševní, po stálém pokroku toužící. Jen tam, kde příslušné vlastnosti duševní se pojí k tělesným, možno říci, že Sokolství nalezlo svého uskutečnění. A tato nejdůležitější stránka Sokolství je právě nejméně všímána.

V naší staré vlasti, kde politická svoboda je posud jen na papíře, kde slovo živé i psané úpí pod přísnou censurou, tam ovšem nelze duševní účele Sokolstva s takovým úspěchem pěstovati, jako to lze nám zde. Proto bychom měli právě my těmto duševním snahám Sokolstva zde všemožně napomahati, jelikož nám žádné překážky kladeny nejsou.

Když náš společný cvičitel, Sokol Štulík, poprvé předstoupil před cvičící členy „Sokola“ newyorského, pronesl ve svém oslovení mezi jiným také tato velevýznamná slova:

„Bažení po stálém pokroku musí v řadách Sokolstva vzbuzovati nespokojenost se stávajícími poměry: neboť jakmile je člověk spokojen, netouží více po zdokonalování sebe a svého okolí a nepokračuje.“

Smysl slov těchto je velevýznamný nejen vzhledem na tělocvik, nýbrž i na veškeré naše společenské poměry a na tyto právě nejvíce. Zdokonalování se v tělocviku má jisté meze, kdežto duševní zdokonalování se jednotlivců i celých národů jest neobmezené. Sokol každý může vycvičiti tělo své do jisté míry, načež upadá v reakci následkem stárnutí. Duch lidský však nepodlehá v téže míře zákonu přírodnímu jako tělo, neboť máme množství důkazů, že mužové ve věku valně pokročilém zachovali si ještě mladistvou svěžest a sílu ducha.

Kdežto tedy zdokonalování se člověka v ohledu duševním je až do vysokého věku možné, má hleděti každý pravý Sokol, aby v duševní své činnosti neustál, nýbrž aby se stále zdokonaľoval. V tužbách a snahách po pokroku duševním budme stálými nespokojenci a hledme se vždy nových a nových úspěchů domahati.

Duševní pokrok však závisí z veliké části od hmotných podmínek. K duševnímu zdokonalování se potřebujeme vedle nutných prostředků výživných prostředky vzdělávací: knihy a časopisy. Navštěvování přednášek, zušlechťovacích ústavů i zábav — to vše je člověku po pokroku toužícímu nutné, avšak vyžaduje to hmotných prostředků, totiž peněz.

Tu nám v první řadě vstupuje v cestu otázka společenská. Chceme-li se domoci prostředků vzdělávacích, musíme si hleděti své společenské postavení zlepšiti,

abychom si ony prostředky zaopatřiti mohli. Každý pravý Sokol musí býti tedy nespokojencem i v ohledu svého společenského postavení. On musí o to dbáti, aby své hmotné postavení stále zlepšoval. A poněvadž nynější poměry společenské jednotlivce změnit nemůže, musíme se spolčováním domahati zlepšení svých poměrů.

My Sokolové v této zemi jsme až na malé výminky sami dělníci. Proto je naší povinností zasazovati se ve spojení se svými spoludělníky o zlepšení našich dělnických poměrů.

Tělocvik sám sebou náleží do oboru práce lidské a tudíž Sokolství od otázky dělnické oddělití nelze. My co Sokolové musíme nevyhnutelně zaujmouti též jakési určité postavení v otázce dělnické a to tím více, poněvadž jsme téměř veskrze dělníky. A postavení, jaké zaujmeme, nesmí býti zpátečnické, nýbrž co nejvíce pokročilé, chceme-li býti pravými Sokoly. Nejen tedy domáhání se malicherného zlepšení stavu dělnického, nýbrž úplný převrat nynějších poměrů společenských má býti cílem našich snah.

Pracujeme-li pro někoho za mzdu, jsme mu podřízeni a závisíme od něho svou výživou. Nejsme tedy svobodnými, nýbrž otroky. My jsme nuceni prodávati svou sílu, své schopnosti jiným lidem. Mezi dřívějším otrokem a dělníkem za mzdu pracujícím není velkého rozdílu. Ba jsou případy, kde se objevuje otroctví mzdy ještě horším než bývalé otroctví, kde člověk vlastnil člověka. Pán se o otroka staral v každý čas, poněvadž měl tento jistou cenu. O nás dělníky se však naši páni zaměstnavatelé starati nemusí, nýbrž mohou nás nechat hladem a nemocí zhytnouti bez pomoci.

Změna těchto poměrů společenských nesmí zůstatí žádnému pravému Sokolu lhostejnou. V poměrech společenských musíme býti tedy také nespokojenci. Musíme ve spojení s jinými opravovateli lidské společnosti hleděti k tomu, aby tento otrocký poměr mezi dělníkem a jeho zaměstnavatelem byl změněn. Máme-li se zváti lidmi pokročilými, po úplné svobodě bažícími, nesmíme zůstávati lhostejnými ku snahám, jež se nesou za odstranění otroctví mzdy. Ano, Sokolové! budme nespokojenci se svým stavem, hledme si jej stále zlepšovati a neustaňme ve snahách svých po zdokonalování, pokud společnost lidská nebude úplně volnou, pokud každému člověku se veškeré prameny vzdělání nestanou úplně přístupnými. Dosažení toho cíle vytkneme si za svou nejvyšší snahu.

Jos. Buřata.

Pozn. red. Dobře jest, všimají-li si Sokolové též veřejného života a na upravení osudů této své nové vlasti se podíli. Varujeme však co nejdůležitěji před zavlékáním politiky do sborů sokolských! Bylo by to úskalím, o něž by se celý náš svazek jednot roztránil a jednotlivé sbory by značně klesly neb docela zanikly. Ať bychom se již prohlásili pro tu neb onu stranu, vždy rozdělili by se Soko-

lové na dva nepřátelské tábory. Vždyť i v samém dělnictvu jsou strany, které s krutou záští se pronásledují! — Který Sokol cítí v sobě chuť a sílu k boji politickému, nechť přidá se ku spolkům, které za tím účelem jsou seřizeny. Ve sborech sokolských pak pěstujeme účely pouze sokolské, jež máme pevně vytknuty — a těm-li úplně zadost učiníme, vykonáme mnoho pro dobro svého národa a tím též pro dobro obecné.

Úmrtní fond.

Od sjezdu uplynulo již pět měsíců, však záležitost ohledně úmrtního fondu není dosud urovnána. A nikdo vymlouvat se nesmí, že nevěděl, co má dělat. Hned po sjezdu, v listopadovém čísle „Sok. Am.“ uveřejněny byly v zápiskách sjezdu všechny změny, jež ve stanovách se staly. Každého Sokola povinností jest, aby stanovy znal. Tím spíše pak měl si přečísti a zapamatovati články úmrtní podpory se týkající ten, kdo k fondu úmrtnímu přistoupiti zamýšlel.

Celá záležitost měla a mohla být urovnána do 1. ledna. Nyní máme již duben a dosud není věc čistá. Pro jednatele i pro celý výkonný výbor je nepořádek tento velmi trapný. Rádi by, aby bylo vše v pořádku, ale nelze jim toho dosíci, neboť nedbalost a línost dosti značného počtu členů klade jim v tom překážku. Ani dopisování a upomínání jednatele nespomáhá — nedochází na to žádné odpovědi. My v minulém čísle vytkli jsme v „Hlídece“ podrobně povinnosti členů odboru úmrtního — nadarmo. Jestli v čase co nejkratším členové nepořádní se nevyrovnej, nezbyde konečně výkonnému výboru nic jiného, nežli jmena jich ze seznamu odboru úmrtního vyškrtnouti. Děle se již věc tato protahovati nesmí.

Zde podle sdělení jednatele podáváme výkaz počtu členů k podpoře oprávněných i neoprávněných.

Až dosud přihlásilo se k úmrtnímu fondu 177 členů. Z těch však vyhovělo všem požadavkům jen 121 členů, kteří jsou tedy k podpoře oprávněni. Zbývajících 56 členů k podpoře oprávněno není, poněvadž zanedbali některá usnešení sjezdem přijatá.

Právo na fond mají: Od Těl. Jed. Sokol v New Yorku 96 členů; od jednoty „Svornost“ v Morrisani 8; od jednoty „Blesk“ v Baltimore 5; od Těl. Jed. Sokol v Chicagu 4; od Těl. Jed. Sokol v Clevelandu 4 a od jednoty „Budivoj“ v Detroit 4. — Po 1. lednu přihlásili se k fondu, zaslali po 50 ctech na první úmrtí, vstupné a lékařské vysvědčení však nezaslali a tudíž na fond právo nemají: Od jednoty „Věrní Bratři“ v Milwaukee 22 členů; od jednoty „Zlatá Praha“ v Clevelandu 8 a od jednoty „Budivoj“ v Detroit 4. — Ohlášení byli k fondu u výk. výb. v Chicagu, však dosud žádné peníze nezaslali: Od Těl. Jed. Sokol v Chicagu 14 členů; od Čes.-Am. Sokola v Chicagu 7 a od „Plzeňského Sokola“ v Chicagu 1.

Tělocvik u Amerikánů.

(Napsal A. Worcester.)

Do roku 1825 bylo u nás soustavné cvičení těla věcí úplně neznámou. Teprve v tom roce zařídil jistý profesor jmenem Beck tělocvičnou školu v Northamptonu, Mass. Tentýž profesor o několik let později vydal v řeči anglické navedení ku pěstování tělocviku podle soustavy Jahnovy. Zařízení této tělocvičny vzbudilo pravou sensaci. Dovedeme si představit, za jakou zpozdilost považovali pěstování tělocviku lidé, jež bolel hřbet od celodenní práce. Naši rodičové z Novoanglicka nebyli s to pochopiti, že by soustavným cvičením těla mohly všechny údy tak zesílit, že by snadno unesly břemena, pod nimiž by tělo necvičené kleslo. Leč nedivme se, vždyť ještě dnes panuje tatáž nevědomost. Většina lidí domnívá se, že těžká práce jest lepším tělocvikem, než jakékoli umělé cvičení těla. A proto namísto lidí vyvinutých, elastických postav, jichž dosáhnouti lze tělocvikem, spatřujeme v našich dělnících neohrabané, zdřevěnělé bytosti ne-souměrných údů.

Než přece, za těch padesát let, co soustavný tělocvik uveden byl do naší země, nabyl ve veřejném mínění lepšího místa; lidé počínají věřit v jeho užitečnost. Ale tu zase nám to kazí šarlatánství některých nesvědomitých lidí, kteří své „patentované mašiny“ chtějí dobře odbýt a z lehkověrnosti obecenstva zbohatnout. Pohlédneme jen na to nesmírné množství tělocvičných nástrojů, o nichž v insertech se vyhláší, že jimi dají se zabrániti neb vyléčiti všechny nemoci. Tu vychvaluje se „spirometr“, jenž prý, fouká-li se do něj denně, zabráni souchotinám; onde spatřujeme patentovaný „zdvihací stroj“, jehož používáním naučí se prý člověk v krátkém čase zdvihnouti hravě tíži celé tony; na jiném místě vidíme zase pryčkové pásy k sílení paží — natahne-li je člověk do jisté míry, utáhne prý 2000 liber (po čase to ovšem každý dokáže, ale 2000 liber neutáhne, poněvadž pásy stávají se stále povolnějšími) atd. atd. Takovéto „záračné prostředky“ jsou spůsobitelné jenom k tomu, aby důvěru v užitečnost tělocviku podkopaly; a skutečně již mnoho inteligentních lidí bylo tímto spůsobem od tělocviku odvráceno. Jsouce nezkušení, věřili podobným tlachům, a když poznali své zklamání, vznikl v nich odpor proti všemu tělocviku. Je to zcela přirozeno, neboť bylo jim slibováno od jednoho druhu cvičení více dobra, než ve skutečnosti mohou poskytnouti všechny druhy dohromady.

Mezi tím však na všech stranách dály se poctivé pokusy o zavedení soustavného tělocviku, a mnohé se zdařily. Před dvaceti lety založil dr. Lewis v Bostonu tělocvičnou školu, z níž během času vyšlo několik set dosti dobrých cvičitelů. Později zařídil dr. Lewis v Lexingtonu velikou tělocvičnu pro dívky, v níž tužily se hlavně rozličnými pohyby při dlouhé chůzi. Dr. Lewis nazval to „novou soustavou tělocvičnou“. Nové bylo v tomto cvičení asi toto: Dívky cvičily ve dvojstopech držíce v rukou kruhy neb tyče; pohyby jejich doprovázela hudba. — Dr. Lewis zakládal si mnoho na této „nové soustavě“, jež ale přece nedočkala se dlouhého života; nyní vesla již v úplně zapomenutí.

„Popular Science Monthly“.

D O P I S Y .

Morrisania, 12. března 1886. — Jednota Sokol „Svornost“ pořádala ve Washington Hallu šibřinky a selskou svatbu v sobotu dne 6. března 1886. Výbor, by dostal své povinnosti, kterou naň jednota složila, přičinil se všemožně, by účastníky uspokojil a také se mu za jeho přičinění dostalo uznání od všeho obecnstva.

Zábava byla zajímavá, můžeme říci, že takové zde ještě nebylo. Při selské svatbě provedl obřady pan farář Wm. Kunert, žádný by byl neřekl, že to není skutečný flandák. A což ten pan družba, Jos. Šrámek, ten třískal hubou, že mu ani ústa nestačila. Rychtáři, četníci a dráb zastávali též dobře svou povinnost, neboť za tresty přišlo na Ústřední Matici Školskou do obecní pokladny \$3.80.

Při společné večeři se konaly přípitky. Družička Anna Karáskova připila na zdraví spojenému Sokolstvu a provolala „Na zdar!“ což od všech přítomných se opakovalo. Družba připil novomanželům — a pak dále vesloval jazykem, jak toho jeho úřad vyžadoval. Na to občan Jonáš v delší řeči vylíčil sokolský účel a provolal všem účastníkům třikrát „Na zdar!“

Po půlnoci objasnil pan Jaroslav Chudoba v delší řeči účel Ústřední Matice Školské, jak těžko jest bratřím našim v staré vlasti zápasiti, vylíčil veskeré obtíže, které musí podstoupiti ze strany „Schulvereinu“ a jak svatou povinností naši jest, bychom k tomuto účelu co nejvíce přispívali a jej podporovali. Po této důkladné řeči sestavil se výbor z občanů J. F. Vosátky, Jonáše, Fabiana a J. Karásku, který v malé chvíli sebral částku \$7.10, připojeno \$3.80 za tresty, tedy úhrnem \$10.90, což činí 27 zl. r. č., které prostřednictvím p. J. F. Vosátky byly zaslány „Národním Listům“ k laskavému odevzdání výboru Úst. M. Š. v Praze.

Zábava trvala až do rána a teprve za svítání se hosté uspokojeni rozcházeli. Zajisté bude na tuto zábavu mnohý dlouho pamatovat a jednota naše může býti hrda, že nejen mezi Čechy ale i mezi cizinci získala si zasloužené pochvaly a pro příště zabezpečila sobě přízeň.

15. března. — Společný cvičitel Sokol Karel Štulík, který pro „Národní Jednotu Sokolskou“ v Americe vydal se na cestu z Čech a v pondělí 8. března do Nového Yorku přjel, účastnil se prvního cvičení Těl. Jed. Sokol „Svornost“ ve středu dne 10. března. Po 8. hodině večer přijel do Morrisanie v průvodu většiny členů výk. výboru a více Sokolů z New Yorku. Starosta jednoty odebral se s nimi do místnosti, kde Sokolové cvičili a jej očekávali. Též i zdejší občané v hojném počtu shromáždili se ve cvičištně a očekávali dychtivé vzácného hosta.

Po vstoupení do cvičištny představil starosta Sokolům společného cvičitele Sokola Štulíka a provolal mu „Na zdar!“ což všemi přítomnými bylo třikrát opakováno.

Po odbytém cvičení šlo se pochodem do „Liberty Hall“. Při vchodu velel náčelník rozstup — a dívka Anna Karáskova uvítala Sokola Štulíka následovně: „Čtený Sokole! Buď nám vítán bratře a statný Sokole náš milý. Přicházíš z drabé vlasti, bys cvičil zdejší Sokoly a při tom seznal v Americe i nás. Pohleď bratře na nás — a buď hrdlý, že zůstali jsme Čechové — vlastní věrné děti, též i synové — zradě a pokrytství voláme vždy zmar — Tobě Sokole tisíckrát hřímavé Na zdar!“ Na to přivítal jej občan Jonáš srdečnou řečí jménem zdejších občanů. Dále podala Boženka Jonášova pěknou kytici se slovy: „Na zdar Tobě!“ Pan J. F. Vosátka, předseda vzděl. spol. „Ladimír Klácel, uvítal jej též vřelými slovy a po ukončení řeči provoláno mu hřímavé Na zdar!

Sokol Štulík, ač byl nenadále překvapen, vřele děkoval za bratrské přijetí a za úctu mu prokázanou. Na to se rozpředla pravá sokolská zábava. Před půlnocí připil starosta J. Karásek na zdraví

„Národní Jednotě Sokolské“ zde v Americe, též Sokolům v naší vlasti. Anna Karáskova za Jednotu Sokol „Svornost“ následovně oslovila Sokola Štulíka: „Čtený Sokole! Přestoupil jsi hráze Svě vlastní drabé — až za ocean, bys obohatil naše americké Sokoly — buď nám vítán drabý Sokole v kruh náš. — Přejeme si, by Tvé snahy, by Tvá úloha dosáhla stupně Tyršova a Fuegnerova. — Na zdar!“

Sokol Štulík tklivými slovy odpověděl a přislíbil, že co jeho síly stačí se vynasnaží, by zdejší americké naše Sokolstvo těloevikem co nejvíce obohatil. Provoláno Na zdar!

Nyní nastala doba, by se Sokolové a všichni účastníci posílili zákuskem a pak zazpívala se první — „Hej Sokolici mužné v před“ — na to následovaly národní písně jedna za druhou — a tak se vše přátelsky po sokolsku bavilo, až po druhé hodině Sokol Štulík jakož i všichni Sokolové z New Yorku se rozloučili a nastoupili cestu zpáteční k domovu.

Tak skončil se slavnostní večer, jenž zůstane jednotě Sokol „Svornost“ na vždy nezapomenutelným.

6. dubna. — Sokolové! Nyní zde máme co nám scházelo a po čem jsme již tak dlouhý čas toužili — je to společný cvičitel a ten se nachází nyní v kruhu mezi námi, tedy jest přání našemu vyhověno. Naše „Národní Jednota Sokolská“ vznikne nyní do pravé sokolské myšlenky a sezná, jaké zásluhy jsme povinni hájiti, podporovati a statečně se přičiňovati o další zdokonalení Sokolstva. O to poslední necháme přičiňovati se našeho cvičitele Sokola K. Štulíka.

Naší povinností jest nyní se přičiniti a pracovati o rozšíření našeho orgánu, by mohl vycházeti dvakrát měsíčně. Nelekejme se toho, Sokolové, není to žádná obtíž — jen dobrou vůli a přičiňováním dojdeme našeho cíle.

My zde máme kluby — my zde máme jednoty sokolské, které nepatří ještě pod prapor našeho spojení, a mnoho-li jich odbírá náš orgán? Zřídka některý člen. Jedna jednota dopsala: „Zasýlejte nám 1 číslo „Sokola Amerického.“ — Co to prospěje? Ovšem že každé jednotlivé číslo musí se též číst — dosti smutné, že Sokolové neuznají za svou povinnost odbíratí sokolský list. Doufejme, že přijde čas, že změníme náš civilní oblek — a obleknem na sebe roucho sokolské!

Pročež, Sokolové, kdo se hlásí pod prapor sokolský — kdo se přiznává a používá to slavné jméno zachované nám po našich statečných mužích — já jsem S o k o l — tedy vynalož každý tu malou částku, vždyť to skrovná částka pro nečleny N. J. S. 1 dol. ročně. Nikdo se nemůže odvolávat na přehnaný plat za list tak důležitý a Sokolstvu prospěšný. Zde se máme jen spolehati na těch asi 800 členů, kteří jsou povinni jej odbíratí. — Když však se nyní o to zasadíme — nejen že to záleží na každém starostovi, nýbrž též na každém členu a je to naší sokolstoví povinností pracovati o rozšíření tohoto listu — tedy jistě v krátkém čase dokážeme, že bude náš orgán vycházeti dvakrát měsíčně, a tím bude zajisté zalostí učiněno celému našemu Sokolstvu. — Na zdar!

Jan Karásek.

Milwaukee, 15. března 1886. — Náš klub pro výlet do Čech statně pokračuje. Teď připravuje se na zábavu, která se bude odbývat někdy v máji — bude to tak zvaný „májový ples.“ Později hodláme, bude-li možno, někdy v létě učinit výlet do některého městečka, asi od 30 do 60 mil od Milwaukee. Tento klub rád by si dopisoval s ostatními kluby sokolskými. Adresa tajemníka jest: Prokop Šisler, 334 11th st.

15. ledna nás navštívil Sokol Liška z Detroit, Mich. Pobavili jsme se s ním po sokolsku, jak to obyčejně bývá.

Tento měsíc bude zde jednacím sjezd okrskový německých turnerů. Až dosud přihlásilo se 150 vyslanců. V pátek dopoledne zahájí sjezd, večer

půjdou do zdejšího německého divadla „Stadt Theater“, v sobotu se bude pořádat velký ples a v neděli odpoledne půjdou do koncertu.

Když naši Sokolové v 2. čísle t. 1. četli oprávněnou výtku, že žádný z nich nepodal zprávu o cvičení na Sylvestra, každý přislíbil, že se o to postará, aby se to vícekrát nestalo. Proč pak máme časopis? Jestli některý Sokol miní něco napsat, tedy ať to napíše hned a zašle — nebude-li to do března napsáno, však on to bratr pořadatel opraví a tak více Sokolů pobídne. Já vím sám, že je u mnohých sborů dost členů, že by rádi psali do časopisu, ale pořadatel a pořadatelé odkládají, až na to docela zapomenou. Sokolové, jak jest to kránsá věc, když přijde ten milý časopis, my ho otevřeme a uvidíme dopis z Chicaga, z New Yorku, z Baltimore, z Clevelandu atd. atd., jak v každé jednotě pokračují a se tuží. Tak můžeme vzíti si mnohý dobrý příklad. Nebýt dopisování, nevěděl by žádný nic o jiných sborech. Ale teď je pomozeno, tedy chutě do práce, chopte se pera, a byť to jen pár řádků za měsíc bylo, je to dobré.

4. dubna. — Právě se připravujeme na představení, které nám uspořádá 18. dubna milwaucký sbor „Hlahol“ ve prospěch výletního klubu. V programu budou Sokolové hojně zastoupeni: Hrazda, bradla, kůň na šír a skoky. Kroužení kůžely provedou Kostlan a bratři Šislerové, stoje o rukou na židličkách provedou Kostlan, Šisler a bratři chudimští, žáci provedou tentokrát cvičení s tyčemi a skupiny. Na náčelní provedeme každý dva volné výkony a žádné školní, jak to obyčejně bývá.

Na den 1. máje se připravujeme na velký ples, který se bude pořádat ve prospěch výletního fondu do Čech. Na tento ples už teď upravuje se česká síň, neb jí celou uvnitř ověňme, tak že každého překvapíme, kdo se v ten večer do síně dostaví. Jest pravda, že si mohl náš náčelník stěžovat, že se mnoho neuvěřilo. Hlavně tu vadilo množství maškarních plesů, pak velké mrazy. Ale teď je po nářku. Nastalo mírnější počasí a cvičenců pořad přibývá, tak že 1. četa sestává z 9 Sokolů a druhá ze sedmi.

Na cvičitele Štulíka se těšíme a voláme mu už napřed „Na zdar!“ Doufám, že až přijede do Milwaukee, bude s námi spokojen, neb Sokolové, kteří sem byli vysláni co společní cvičitelové (br. Čermák a Svoboda), vědí dobře, že umí milwaucká četa poslouchat a držet pořádek. — Na zdar!
Štěpán Kostlan.

Braidwood, Ill., 17. března 1886. — Musím též poslat zprávu, že náš sbor ještě žije, a jak doufám bude žiti i nadále, vzdor tomu, že za poslední dobu utrpěli jsme mnoho, neboť všichni svobodní horníci byli puštěni z práce a rozjeli se do okolních míst. Následkem toho jsme utřídili citelnou ztrátu, však přece zbylo nás ještě několik nadšených, kteří pochopili myšlenku a úkol sokolský, jak v pravdě jest, a tudíž nadějeme se, že se vše změní, co zaviniła okolnost, musí napravit píle a vytrvalost, která nemá scházeti žádnému Sokolu. Na nás pak jest, bychom se činili a ukázali našim nepřítelům, kteří se v úkrytu těší, kdy náš sbor již doklepe, že vše jich tajně podryvání je marné, jejich jidáské přání nikdy se nesplní.

Víme to ze zkušenosti všichni, ať se objeví Sokol kdekoliv, všude má nepřátele, strannickou zášť. Tito licoměrníci ustavičně se jen těší na příležitost, kdy by mohli svoji pomstu vykonat, takovito nevědomci nepochopili ještě význam Sokolstva, účel, za jakým my spějeme a prospěch, jaký kyné z jednot sokolských naší národnosti české do budoucnosti. Ano, vždyť máme zde i tak zvané autority, které při každé příležitosti vidí v oku našeho tělesa „mrvu a sami břevo ve svém oku neznamenají.“ Pročež takovým se nedivme, neb nevědí co činí, jen když ukojí svou žárlivost.

Tímto dopisem nemohu se zmínit o žádné velké činnosti, ale přeci vzdor všem nepřiznivým okolnostem počíná se již jevit větší činnost, než za posledních několik měsíců. Této činnosti měl by se účastnit každý Sokol. Třeba jsme byli v malém počtu, naši neunavnou píli, ráznou činností, zmužilým jednáním a vytrvalostí dokážeme mnoho. — Tímto ukončuji a doufám, že budoucně budu moji více potěšitelného sdělit. — Nemálo se každý těší na příchod bratra Štulíka, kterého z předu již vítáme vřelým sokolským „Na zdar!“ — Příště více. Na zdar!
Martin Bouzek.

Rádné schůze výkonného výboru.

New York, 8. března 1886.

Schůzi zabýval starosta Sokol Al. Vokal u přítomnosti všech členů. Protokol z minulých schůze čten a s malou opravou přijat. — Výbor strannu uvítání Sokola Karla Štulíka z Prahy sděluje, že již Sokol Štulík nachází se v městě New Yorku. Na to byl Sokol Štulík představen a zároveň byl

vyzván, by byl přítomen schůzi výkonného výboru. Dále odporučuje tentýž výbor pořádání banketu k uvítání Sokola Štulíka dne 13. března, což přijato. — Čten dopis Těl. Jed. Budivoj z Detroit, v kterém se žádou, komu mají zasílati peníze od členů, kteří se hlásí k úmrtnímu fondu; dále žádají, by jim byl „Sok. Am.“ zasílán na každého člena zvlášť. — Těl. Jed. Sok. Tomáš Černý z Omahy, Neb., zasílá dopis, v němž žádá, by členům její zasílán byl Sok. Am. za tuž cenu, jako údům N. J. S. a dodávají, že jsou volni odbíratí 12 čísel. Žádosti jejich má být vyhověno. — Těl. Jed. Sok. „Čermák“ v St. Louis žádá vysvětlení, jak se to má s jejich přijutím do svazku N. J. S., neb oni doposud o svém přijutí nic neví. Uloženo jednateli, by jim dopsal, že chicagský výkonný výbor do svazku N. J. S. je přijal, že však Sokol Hájek opomenul jim to oznámit. — Těl. Jed. Tyrš sděluje ohledně svého odstoupení, že trvá na svém usnešení; dále zasílají „Postal Note“ na 25 ctů co zbývající dluh dle zprávy býv. jednoty Sokola Hájka. Posléze si přejou nadále odbíratí „Sokola Am.“, jenž jim má být zasílán na jednothvé adresy členů. — Těl. Jed. „Plzeňský Sokol“ žádá o výtah dluhující částky k výk. výboru, poněvadž účet od Sokola Hájka se neshoduje s jejich knihami. Dále žádají, by výbor přehlédl tři neb čtyry zprávy, neb se domnívají, že se předplatili na „Sokola Am.“ — Z výboru Sokola pražského oznamují, že obdrželi poukázku na 40 zl. pro jízdu bratra Štulíka do Hamburku a zároveň přeplavní lístek do 1. kajuty z Hamburku do New Yorku. Dále sdělují, že br. Štulík 24. února po lodi „Lessing“ do New Yorku odpluje. — Jednota Sokol z Westfield, Mass., žádá, by jim „Sok. Am.“ byl i nadále zasílán a přikládají \$1 co předplatné. Detroitská jednota zasílá poukázku na \$2 za 4 členy hlásící se k úmrtnímu fondu. Clevelandská jednota Sokol zasílá poukázku na \$3 za 6 členů hlásících se k fondu úmrtnímu. — Býv. jednatel br. Hájek sděluje, že co nejdříve zašle oněch \$57.92, na něž mu byl „money-order“ newyorským výk. výborem vrácen. (Peníze dosud nedošly.) Dále žádá, aby výk. výbor sám vyřídil záležitost ohledně nezaplacení předplatného na „Sok. Am.“ divčím těl. sborem v New Yorku. — Čten dopis p. Jos. Pastora z Hamburku, v němž žádá, by mu byla povolena oznámka v „Sok. Am.“ zdarma, začež on navzájem se nabízí oznamovati „Sokola Amerického“ v „Českých Osadách v Americe“ mimo insertní i v redakční části. Dopis nebyl přijat. — Usnešeno, pakliže si některá jednota přeje odbíratí „Sok. Am.“, která nepatří k N. J. S., musí nejméně 10 výtisků odbíratí, když ho chce za cenu 50 ctů ročně. — Přijat návrh, by dopisy týkající se úmrtního fondu, byly vždy před schůzí vyřízeny starostou, jednatel a tajemníkem, by se schůze tím nezdržovala. — Newyorské jednotě má být oznámeno, že Sokola Kocourka přijala omylem do svého středu. — Usnešeno, pakli by se stalo a některá jednota odstoupila od N. J. S., by jednatel neodkladně všem jednotám to oznámil. — Usnešeno,

by br. Štulíkovi vyplácelo se každých 14 dnů \$25 napřed.

Příjem:	
Jednota Sokol Detroit	\$2.—
„ „ Cleveland	3.—
„ „ Westfield	1.—
„ „ Cedar Rapids	.25
Úhrnem	\$6.25

Vydání:	
Přivezení rozličných věcí z nádraží pro výk. výb., Sokolu Tintěrovi	\$3.—
Na to schůze ukončena.	
Jos. Kadlec, taj.	

New York, 22. března 1886.

Schůzi zahájil starosta Sokol Al. Vokal. — Nepřítomni Sokolové Hlaváček, Výborný a Karásek. — Protokol z min. schůze čten a přijat. — Výbor pro uvítání br. Karla Štulíka podává účet za hudbu 12 mužů, který činí na \$52. Účet ten má být zmenšen na \$38 a sice způsobem tím, že se má kapelník požádat, by \$2 slevil a newyorská jednota má být požádána, aby \$12 připlatila. — T. J. S. Říp z Allegheny City, Pa., hlásí se k Nár. Jed. Sokolské a zasílá \$10 vstupného. Zároveň žádá o 50 výtisků stanov a zasílání orgánu sokolského. Uloženo jednateli, by oné jednotě dopsal, by dříve zaslala úplný počet členů a jejich jména, pak že může být do svazku N. J. S. přijata. Dále uloženo jednateli, by věc oznámil všem jednotám a požádal je o souhlas. — Detroitská jednota Budivoj oznamuje vystoupení Jos. Šauer a vyloučení Jos. Komárka pro neplacení. Dále se táže, mnoho-li jest dlužna výk. výboru, že jest volna vše zapřavit po obdržení úplného účtu. — „Zlatá Praha“ z Clevelandu oznamuje 8 členů k úmrtnímu fondu a zasílá \$8, totiž 50 ctů za každého člena a 50 ctů na úmrtí napřed. Uloženo jednateli, by dopsal též jednotě, by dříve udala stáří oněch členů k fondu úmrtnímu se hlásících, dle stáří pak vstupné a to nejhlavnější jest lékařské vysvědčení. — Čes. Am. Sokol z Chicaga oznamuje jakýsi omyl ohledně Sokola Piláta, výk. výb. však o té věci žádnou vědomost nemá. — Usnešeno, by jednatel dopsal všem jednotám, že jest každá jednota povinna požádat jedno veřejné cvičení za přítomnosti cvičitele Sokola Karla Štulíka a výtěžek zaslati výkonnému výboru. — Usnešeno, by jednatel uvedl do pořádku záležitost ohledně zbývajícího dluhu Čes. Am. Sokola v Chicagu. — Přijat návrh, by jednatel vedl zvláštní seznam své činnosti od schůze do schůze, tak aby se mohlo vědět, zdali svou práci jak se patří zastává. — Usnešeno, by v „Sok. Am.“ uveřejňován byl příjem a vydání a zbývající částka, která se nalezá v pokladně výk. výboru. — Cvičitel br. Karel Štulík má se odebrat z New Yorku do Baltimore.

Příjem:	
S. J. Říp z Allegheny City	\$10.—
Clevelandská jednota „Zlatá Praha“	8.—
T. J. S. z New Yorku fond úmrtní	48.—

T. J. S. z Milwaukee	21.—
T. J. Blesk z Baltimore	20.—
T. J. S. z Chicaga	2.50
Čes. Am. Sok. z Braidwood	4.75
Plzeňský Sokol z Chicaga	27.29
Sok. z Kralup z Čech předpl. na „S. Am.“	1.—

Úhrnem \$142.54

Vydání:

Za 1100 výtisků „Sok. Am.“ č. 3.	\$25.—
Rízení „Sok. Am.“ 1. čtvrtletí	25.—
Dřevorytina do 3. čís. „Sok. Am.“	6.—
Spol. cvičitel K. Štulíkovi	25.—

Úhrnem \$81.—

V rukou pokladníka zbývá \$243.89.

Na to schůze ukončena.

Jos. Kadlec, taj.

Literatura.

„Sokola“ pražského vyšlo redakci br. Jar. Stýbla čís. 2. roč. XII. s následujícím obsahem: Svobodní šermíři od péra. Cvičební večery na hrazdách. Feuilleton: Zápas s býky ve Španělsku. Rej. Deváté závodnické cvičení Sokola pražského. Cvičitel sokolských jednot amerických. Zprávy z Francie, župní, spolkové a různé. — Odporučujeme bratrům Sokolům časopis tento co nejvříve. — Předplatné na rok obnáší \$1.25. Adresa: Časopis „Sokol“, Praha, Bohemia, Europe.

„Duch Času“ obrázkový týdeník, vycházející co příloha pol. denníku „Svornosti“ a týdeníku „Amerikána“; předpl. na „Amer.“ \$2.50 na rok. Adresa: Aug. Geringer, 463 S. Canal st., Chicago, Ill.

„Domácnost“, ilustrovaný týdeník, formát foliový, 20 stránek, s přílohou „Modní Svět“ a „Besídka Dětská“. Předplatné na rok \$2.75, na půl roku \$1.50; do Evropy na rok \$3.25. Adresa: Ant. Novák, 372 Milwaukee st., Milwaukee, Wis.

Listárna redakce.

Br. Jičínským a Voborským v Chicagu. — Díky. Použijeme příště.

Zprávy náčelníku.

T. J. Sokol v Chicagu. Odbýváno cvičení v březnu 9 (výjma neděle, kdy se pravidelně cvičilo též) ve 3 četách o 26 členech. Cvičeno na hrazdách, bradlech, koni na del i šíř, obdobně na koze, metaím stole a skokům. Nejčinnější členy v měsíci tom byli: v I. četě Kaplánek, Budil a Hartmann; v II. četě Hausner, Halik, A. Vopat, Hora, Fr. Vopat, Řáha, Trázník a Eiselt; v III. četě: Svoboda, Fr. Zárobský a Vokoun. V neděli 2. a 4. v měsíci odbýváno cvičení pořadové. E. A. Haase, náčelník.

„Blesk“ v Baltimore. Odbýváno cvičení v březnu 9 (1 pořadové) v jedné četě o 10 členech. Cvičeno na hrazdách, bradlech a koni. V. E. Hirschauer, náčelník.

„Svornost“ v Morrisania. Odbýváno cvičení v březnu 6 v I. četě o 8 členech. Cvičeno na všem hlavním nářadí. F. Benišek, náčelník.

„Věrní Bratři“ v Milwaukee.

Tímto svolávám činné Sokoly, by se dostavovali pravidelně do cvičení každý týden dvakrát. Pakli tak neučiní, je nutno jednati dle stanov, čl. o tělocviku. Náčelník.

„Těl. Jed. Sokol“ v Chicagu.

Sokolové! Dostavte se vždy 2. a 4. neděli každého měsíce k pořadovému cvičení o půldeváté hod. ráno. E. A. Haase, náčelník.

ADRESÁŘ NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJENÝCH STÁTECH.

VÝKONNÝ VÝBOR: Starosta Alois Vokal, náměstek Aug. Tesař, jednatel Martin Hlaváček, tajemník Josef Kadlec, pokladník Josef Wocel. Další výbor jest: Jan Karásek st., Jan Pavlík, St. Výborný a Fr. Lier. Veškeré záležitosti těchto výborů se týkající nadešpsány buďtež: Mart. Hlaváček, 224 E. 2nd st. New York, N. Y. — Schůze odbývají se každé 2. a 4. ponděli v měsíci.

TĚL. JED. SOKOL v New Yorku: jednatel Jan Černý 212 E. 3rd St.

ČESKO-AMERICKÝ SOKOL v Chicago, Ill.: taj. J. Černý 106—108 DeKoven St.

TĚL. JEDNOTA SOKOL v Chicago; taj.: St. Halik 74—76 Taylor St.

SOKOLSKÁ JEDNOTA BLESK v Baltimore; jednatel V. J. Šimek „Bohemia“ Broadway & Barnes St.

TĚL. JEDNOTA SOK. ČERMÁK, St. Louis, Mo.; taj. Jan Třiska, 1867 S. Rosatti st.

TĚL. JEDNOTA BUDIVOJ v Detroit, Mich.; jednatel F. Liška 162 Watson Street.

PLZEŇSKÝ SOKOL v Chicagu; taj. Vladimír Červený cor 20th & Brown St.

SOKOL CLEVELANDSKÝ v Cleveland, O.; jedn. Jos. Kulas 1335 Broadway.

TĚL. JEDNOTA ČECHIE v Chicago; jedn. Petr Churaň 99 Wade St.

VĚRNÍ BRATŘI SOKOL v Milwaukee, Wis.; taj. H. Kratochvíl 459—12th St.

ČESKO AMERICKÝ SOKOL v Braidwood, Ill.; jedn. Jan Štibr Box 292.

S. J. SVORNOST v Morrisania; jedn. Fr. Karásek 856—3rd Avenue, N. Y. City.

ZLATÁ PRAHA, v Clevelandu, O.; taj. Jos. Luňák 146 Champlain St.